

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Čestmíra Slaného a soudkyň JUDr. Olgy Petrové a JUDr. Miluše Čechurové ve věci žalobce: **Ing. J. F.**, bytem xxx, proti žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti** se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o **náhradu škody**, k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 18. ledna 2008, č.j. 17C 205/2005-95,

t a k t o :

Rozsudek soudu I. stupně **se** ve vyhovujícím výroku o věci samé ohledně částky 28,-- Kč **zrušuje** a řízení **se** v tomto rozsahu **zastavuje**, jinak **se** ohledně částky 1.458,-- Kč **potvrzuje**.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobci 1.572,-- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), ohledně částky 2.944,-- Kč žalobu zamítl (výrok II.) a o nákladech řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo (výrok III.).

Rozhodl tak o žalobě podané 11.8.2005, jíž se žalobce domáhal na žalované zaplacení předmětné částky 4.516,-- Kč z titulu náhrady škody, která mu vznikla nesprávným úředním postupem a) Obvodního soudu pro Prahu 9 ve výši 1.808,-- Kč, poněvadž mu dne 5.5.2005

nemohla být vyznačena doložka právní moci na rozsudek sp.zn. 41P 74/2000, která nebyla po čtyřech měsících vyznačena nejen v počítači, ale ani ve spisu a žalobce se proto musel k uvedenému soudu dostavit v jiný den, b) Obvodního soudu pro Prahu 8 ve výši 1.658,-- Kč, kde se žalobce dne 28.6.2005 zúčastnil jako obecný zmocněnec jednání ve věci D. M. sp.zn. P 359/93 a při odchodu již nebyl v budově nikdo, kdo by mu vrátil kapesní nožik, který mu byl odebrán při příchodu a musel se proto pro něj vrátit následující den a c) Obvodního soudu pro Prahu 7 ve výši 1.050,-- Kč, kam se 1.8.2005 dostavil za účelem prostudování spisu sp.zn. 24T 67/2005 a pořízení fotokopíí listin, ale vzhledem k prodlevě se sháněním spisu mu požadované kopie nebyly pořízeny do konce dopoledních úředních hodin, nýbrž až na začátku odpoledních úředních hodin.

Po provedeném dokazování dospěl soud I. stupně k závěru, že žaloba je zčásti důvodná, poněvadž ze strany všech tří obvodních soudů došlo k nesprávnému úřednímu postupu, přičemž jak 5.5.2005 k Obvodnímu soudu pro Prahu 9, tak i 28.6.2005 k Obvodnímu soudu pro Prahu 8, žalobce cestoval z místa svého bydliště automobilem do Xxx, odkud pokračoval vlakem do Prahy a zpět do bydliště cestoval stejným způsobem a dne 1.8.2005 byl u Obvodního soudu pro Prahu 7 nucen vyčkat od 11.00 hod. do 13.00 hod. Ve smyslu ust. § 13 odst. 1,2 zákona č. 82/1998 Sb. pak žalobci přiznal náhradu jízdného ve výši 286,-- Kč (Xxx - Xxx - Xxx automobilem 2 x 20 km po 5,-- Kč/1 km + jízdné vlakem Xxx - Praha - Xxx 86,-- Kč) vynaloženého na cestu k Obvodnímu soudu pro Prahu 9 a zpět dne 5.5.2005 a v téže výši na cestu k Obvodnímu soudu pro Prahu 8 a zpět dne 28.6.2005. Za použití § 136 o.s.ř. pak žalobci přiznal náhradu za ztrátu času po 100,-- Kč za 1 hodinu, když žalobce netvrdil ani neprokázal, že by v uvedeném čase vykonával výdělečnou činnost, a to v rozsahu 4 hodin v souvislosti se záležitostmi u Obvodního soudu pro Prahu 9, v témže rozsahu se záležitostmi u Obvodního soudu pro Prahu 8 a v rozsahu 2 hodin představující čekání mezi úředními hodinami od 11.00 hod. do 13.00 hod. u Obvodního soudu pro Prahu 7. Žalobě proto vyhověl co do částky 1.572,-- Kč (286,-- Kč + 286,-- Kč + 400,-- Kč + 400,-- Kč + 200,-- Kč) a jako nedůvodnou ji ohledně zbývajících 2.944,-- Kč zamítl. Výrok o nákladech řízení odůvodnil soud I. stupně ust. § 142 o.s.ř., když žalobce neměl v převážné většině nároku úspěch, avšak žalované žádné náklady řízení nevznikly.

Proti tomuto rozsudku, a to do vyhovujícího výroku o věci samé ohledně částky 1.486,-- Kč, podala žalovaná včas odvolání a soudu I. stupně vytýkala nedostatečná skutková zjištění a nesprávné právní posouzení věci. Uvedla, že nezpochybňuje existenci nesprávného úředního postupu jako odpovědnostního titulu podle zákona č. 82/1998 Sb., avšak nesouhlasí s tím, aby žalobci byla v rámci cestovného přiznána náhrada za použití osobního automobilu z Xxx do Xxx za situace, kdy žalobce soudu nepředložil technický průkaz použitého vozidla. Dále uvedla, že nesouhlasí ani s přiznáním tzv. náhrady za ztracený čas, poněvadž žalobcem nebyl prokázáno, že by mu v souvislosti s nesprávným úředním postupem nějaký zisk mohl ujít. Žalobcem předložená smlouva, na základě níž mu byla vyplácena jistá odměna, ukončila platnost ještě před tím, než k nesprávnému úřednímu postupu soudu došlo. Ostatně žalobce sám ani netvrdil, že by byl v pracovním či podnikatelském poměru, z kterého by mu plynul nějaký zisk, jenž by mu mohl v souvislosti s nesprávným úředním postupem ujít. Navíc závěr soudu o jakési náhradě za promeškaný čas nemá oporu v právních předpisech. Navrhla proto, aby byl rozsudek soudu I. stupně v napadené části změněn tak, že se žaloba zamítá, přičemž výslovně uvedla, že odvolání nesměruje do napadeného výroku ohledně částky 86,-- Kč představující jízdné vlakem z Xxx na Obvodní soud pro Prahu 9 za účelem vyznačení doložky právní moci.

Žalobce se k podanému odvolání nevyjádřil. Při odvolacím jednání namítl, že Vrchní soud v Praze, který rozhodoval o jím vznesené námitce podjatosti členů senátu 39 Co Městského soudu v Praze, se jednak nevypořádal se všemi důvody, v nichž žalobce podjatost soudců spatřoval, dále se nevypořádal ani s tím, že podjatost soudců byla namítána také z důvodu, že soudci senátu 39 Co jsou podřízeni vedení Městského soudu v Praze, se kterým měl otevřený konflikt, což bylo i předmětem trestního řízení a konečně, že soudci uvedeného senátu sdělili ve svém vyjádření Vrchnímu soudu v Praze nepravdivé údaje. Svou námitku podjatosti pak rozšířil o další důvody, a to „demenci členů senátu 39 Co a o jejich poměr k věci.“

Odvolací soud se tak nejprve zabýval námitkou podjatosti členů senátu 39 Co, kterému podle rozvrhu práce Městského soudu v Praze přísluší věc projednat a rozhodnout. Pokud jde o námitku podjatosti, uplatněnou žalobcem v podání ze dne 1.10.2008 a důvody v něm uvedené (č.l. 110) a doplněné v podání došlém soudu 13.11.2008 (č.l. 112), rozhodl o ní Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 13.2.2009, č.j. Nco 212/2008-120, které je ve smyslu ust. § 16b o.s.ř. závazné pro soud i pro účastníky. Ohledně dalších důvodů žalobce námitku podjatosti členů senátu 39 Co uplatnil na počátku jednání konaného dne 22.4.2009, při němž byla věc rozhodnuta a protože ji senát 39 Co odvolacího soudu neshledal důvodnou, nepředkládal věc znovu k rozhodnutí svému nadřízenému soudu (§ 15b odst. 1,2 o.s.ř.).

Poté odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně, jakož i řízení, které předcházelo jeho vyhlášení (§ 212 a § 212a o.s.ř.), v mezích podaného odvolání (§ 206 odst. 2 o.s.ř.), v systému neúplné apelace (§ 205 a § 205a o.s.ř.) a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné jen v nepatrné části, nad to z jiných než v něm uvedených důvodů.

Soud I. stupně zjevně přehlédl, že ač jsou částky 1.808,-- Kč a 1.658,-- Kč, požadované žalobcem z titulu náhrady škody vzniklé mu v souvislosti s marnou návštěvou Obvodního soudu pro Prahu 9 dne 5.5.2005 a Obvodního soudu pro Prahu 8 dne 28.6.2005, v žalobě blíže nespecifikované, totožné s částkami uvedenými v žalobcově stížnosti z 5.5.2005 (31 Spr 25/2005 Obvodního soudu pro Prahu 9) a úředním záznamu sepsaném 29.6.2005 s ředitelkou správy Obvodního soudu pro Prahu 8, žalobce v obou zmíněných záznamech (na které v žalobě odkazuje) uvedl, že mu v uvedených dnech vznikly náklady za zbytečnou cestu -vedle dalších- ve výši 58,-- Kč za lístek na vlak Xxx – Počernice a zpět (příčemž jako důkaz v žalobě označil jízdenku z 29.6.2005 v ceně 58,-- Kč), nikoliv tedy ve výši 86,-- Kč, jak žalobce uvedl do protokolu při jednání konaném 26.3.2007 (č.l. 38). Zbývá tak než uzavřít, že ohledně částky 56,-- Kč (86,-- Kč – 58,-- Kč = 28,-- Kč x 2) zde byl nedostatek podmínky řízení v podobě chybějící žaloby (návrhu), neboť náklady cestovního podle samotného žalobce činily v každém z obou uvedených dnů 258,-- Kč a nikoliv 286,-- Kč, jak soud I. stupně rozhodl. Protože však žalovaná svým odvoláním napadla -krom dalšího- jen náklady na cestu vlakem k Obvodnímu soudu pro Prahu 8 dne 28.6.2005, byl rozsudek soudu I. stupně ve výroku o věci samé ohledně částky 28,-- Kč zrušen a řízení bylo v tomto rozsahu zastaveno (§ 103, § 104 odst. 1, § 219a odst. 1 písm. a/ a § 221 odst. 1 písm. c/ o.s.ř.).

Pokud se týká zbývajících žalobci přiznaných nároků (cestovné 200,-- Kč + 258,-- Kč + náhrada za ztrátu času 400,-- Kč + 400,-- Kč + 200,-- Kč = 1.458,-- Kč), proti kterým žalovaná svým odvoláním brojila, odkazuje odvolací soud v zájmu stručnosti na odůvodnění rozsudku soudu I. stupně, s nímž se ztotožňuje. Pro úplnost zbývá dodat, že byť žalobce skutečně soudu nepředložil technický průkaz vozidla, které měl ve dnech 5.5. a 28.6.2005 na trase Xxx - Xxx – Xxx použít, je jím požadovaných 5,-- Kč/1 km ještě méně, než kolik by náhrada jízdného činila podle tehdy platného zákona č. 119/1992 Sb. a vyhl. č. 647/2004 Sb.

Částku 100,-- Kč/1 hod. za čas marně strávený jednak na cestě k oběma uvedeným soudům a čekáním u třetího soudu, považuje i odvolací soud za odpovídající. V této souvislosti třeba dodat, že škodu ani její rozsah zákon č. 82/1998 Sb. neupravuje a proto je třeba ohledně této otázky vycházet z ust. § 442 obč. zák. Žalovaná přitom, jak vyplývá z protokolu o jednání konaném 14.1.2008, žalobcovy nároky co do základu uznala a na úvaze soudu ponechala pouze jejich výši.

Z uvedených důvodů byl proto rozsudek soudu I. stupně ve vyhovujícím výroku o věci samé ohledně částky 1.458,-- Kč jako správný podle § 219 o.s.ř. potvrzen.

Výrok o nákladech řízení před soudy obou stupňů se opírá o ust. § 224 odst. 1, § 142 odst. 2 a § 151 odst. 1 o.s.ř., když v řízení před soudem I. stupně měl žalobce ve věci převážný neúspěch a v odvolacím řízení mu žádné náklady nevznikly, přičemž žalované v řízení před soudy obou stupňů žádné náklady prokazatelně nevznikly.

Ve vyhovujícím výroku o věci samé ohledně částky 86,-- Kč, jakož i v zamítavém výroku o věci samé zůstal rozsudek soudu I. stupně odvoláním nedotčen (§ 206 odst. 2 o.s.ř.).

Proti tomuto rozsudku **n e n í** přípustné dovolání.

V Praze dne 22. dubna 2009

JUDr. Čestmír Slaný, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Hana Martínková